

Do vlasů

Josef Zíma

Tak spí a řasy má
přikryté snem, co asi jí se
zdá, když má růžové tváře a
rukama objímá svět zázraků.

Tak spí a nevnímá, že já tu jsem,
tak blízko ní a mám pocit žháře,
když vím, že jí za chvíli políbím,
jen sem, jen do vlasů,
do vlasů, do vlasů.

Snad smím se noci ptát, jestli pak
hvězdy budou plát, když sám beze snů
chtěl bych jen do tě spících rtů zašeptát,
že mám ji rád.

Snad tím jí nevzbudím a než se
slunce vrátí k nám, krokům spátečným
přísahám, že zas jednou jí políbím
jen tam, jen do vlasů,
do vlasů, do vlasů,
do vlasů, do vlasů.